

املائی نوشتاری (۲۰ نمره)

ای نام تو بهترین سر آغاز بی نام تو نامه کی کنم باز؟

جوان و نوجوان، چشمه جوشان نیرو و استعداد است. جوان یعنی آینده جوان خوب

برای یک کشور، یعنی آینده خوب

کسی در زندگی موفق است که اکنون و فرصت حال را دریابد و همیشه فکر کند که بهترین فرصت من امروز است. امروز را به فردا افکندن و به امید آینده نشستن، کار درستی نیست.

یکی از مظاهر خدمات فرهنگی ایرانیان به اسلام، خدماتی است که از راه زبان فارسی به اسلام کرده اند. ادبا و عرفا و سخنوران ایرانی، حقایق اسلامی را با جامه زیبای شعر و نثر

فارسی به نحو احسن، آرایش داده اند و حقایق اسلامی و معانی لطیف قرآنی را در میان

حکایاتی شیرین آورده اند.

رسول اکرم (ص) در میان جمع گشاده رو بود و در تنهایی سیمایی محزون و متفکر داشت

... از بیماران عیادت می کرد. بیش از حد لزوم سخن نمی گفت و اجازه نمی داد

کسی جز در مقام دادخواهی در حضور او از دیگری بد بگوید.

هنگامی که به این سخنرانی گوش می کردم، فهمیدم که این شاگردان هرگز چنین روزی را

فراموش نخواهند کرد. این حرکت شکوهمند نمادین چیزی بود که برای همه عمر به یاد

آنها می ماند و در ذهن آنها نقش می بست.

که احوال بدم را نیک گردان

خداوند، به حق نیک گردان

« آمین »

نام خدایی که جان آفرید سخن گفتن اندر زبان آفرید

ایرانیان با دیگر مردمان، پیوسته به مردی و داد و دانایی رفتار می کرده‌اند، بدین سان
برترین و گرامی‌ترین ارمان ایران به دیگر سرزمین‌ها، اندیشه و خرد و فرهنگ بوده
است.

انسان موجودی اجتماعی است و هر جامعه‌ای در سرزمین ویژه‌ای، دین، زبان، اخلاق،
آداب و هنرهای فرهنگی و سنت‌های اعتقادی و ارزش‌های خاصی دارد.
میرزاتقی خان امیرکبیر از مردان نامدار تاریخ ایران است.
وی در هزاوه فراهان متولد شد.

در مورد هوش و ذکاوت امیر داستانهای بسیار بر سر زبان‌هاست.
پس از پایان جنگ تحمیلی، همت و تلاش همین سربازان سربلند و دلاوران رشید، با علم و
دانش و تخصص و تعهد در آمیخت، تا حافظ آبروی این سرزمین آسمانی
و بیانگر فکر ایرانی باشد.

در ادبیات انقلاب به آزاداندیشی توجه شد و فضیلت‌هایی مانند همدلی و صفا، ایثار، مقاومت
و مبارزه در برابر ظالمان و روحیه جوانمردی و پهلوانی، پدیدار گشت.
روزهای یکی پس از دیگری، از پس هم می‌گذرند و همین که سپری شدند، باز آوردنشان
محال است.

از گذشته درس بگیریم، حال را آگاهانه بگذرانیم و به آینده امیدوار باشیم.
الهی جانب من کن نگاهی مرا بنما به سوی خویش راهی

« پایان »